

ගලවඩුව



ගල් වඩුවා නමැති මේ ළමා කතාව ළමා චිත්‍රපටියකින් පිළියෙල කර ගත්තකි. මෙහි කතා වස්තුව තජ්ක් කතාවකින් ආර්. කුෂ්නේරෝවිච්චි විසින් පිළියෙල කරන ලදි. චිත්‍ර ආර්. විනකුරොච්චි සහ ෂ්වාර්ට්ස්මාන් විසිනි.

ගල්වඩුවා

අනුවාදය : දැදිගම වි. රුද්‍රේශ්

ISBN 978-955-1979-80-3

ප්‍රකාශනය :  **සී/ස ප්‍රගති ප්‍රකාශන නිවස**
අංක 91, ආචාර්ය අක්. ඇම්. තෙරුම මාවත, කොළඹ 08

මුද්‍රණය : 



ගල්වඩුලා

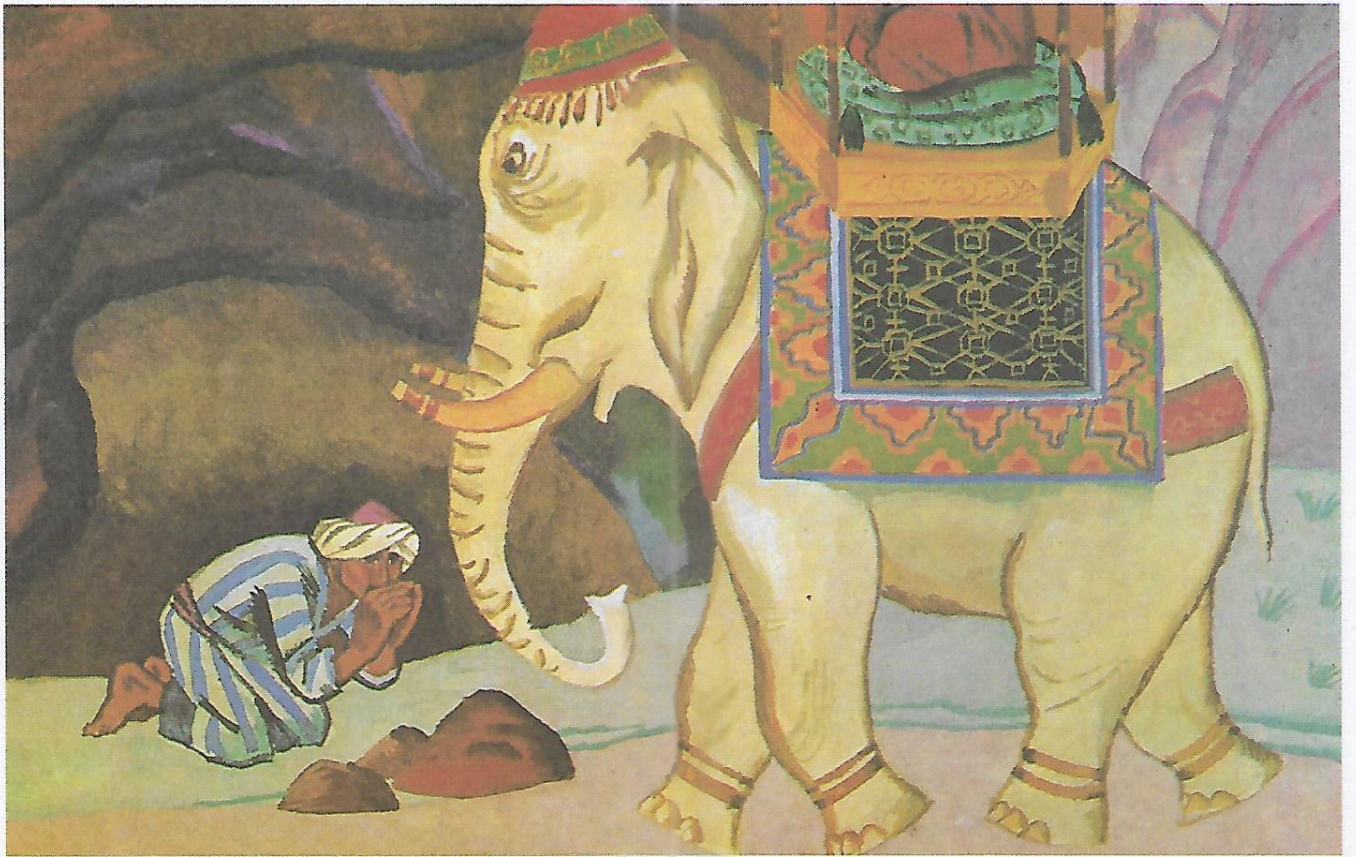


සී/ස ප්‍රෝග්‍රෙසිව් පබ්ලිෂිං හවුස් (පුද්.) සමාගම

91, ආචාර්ය ඇන්. ඇම්. පෙරේරා මාවත, කොළඹ 08



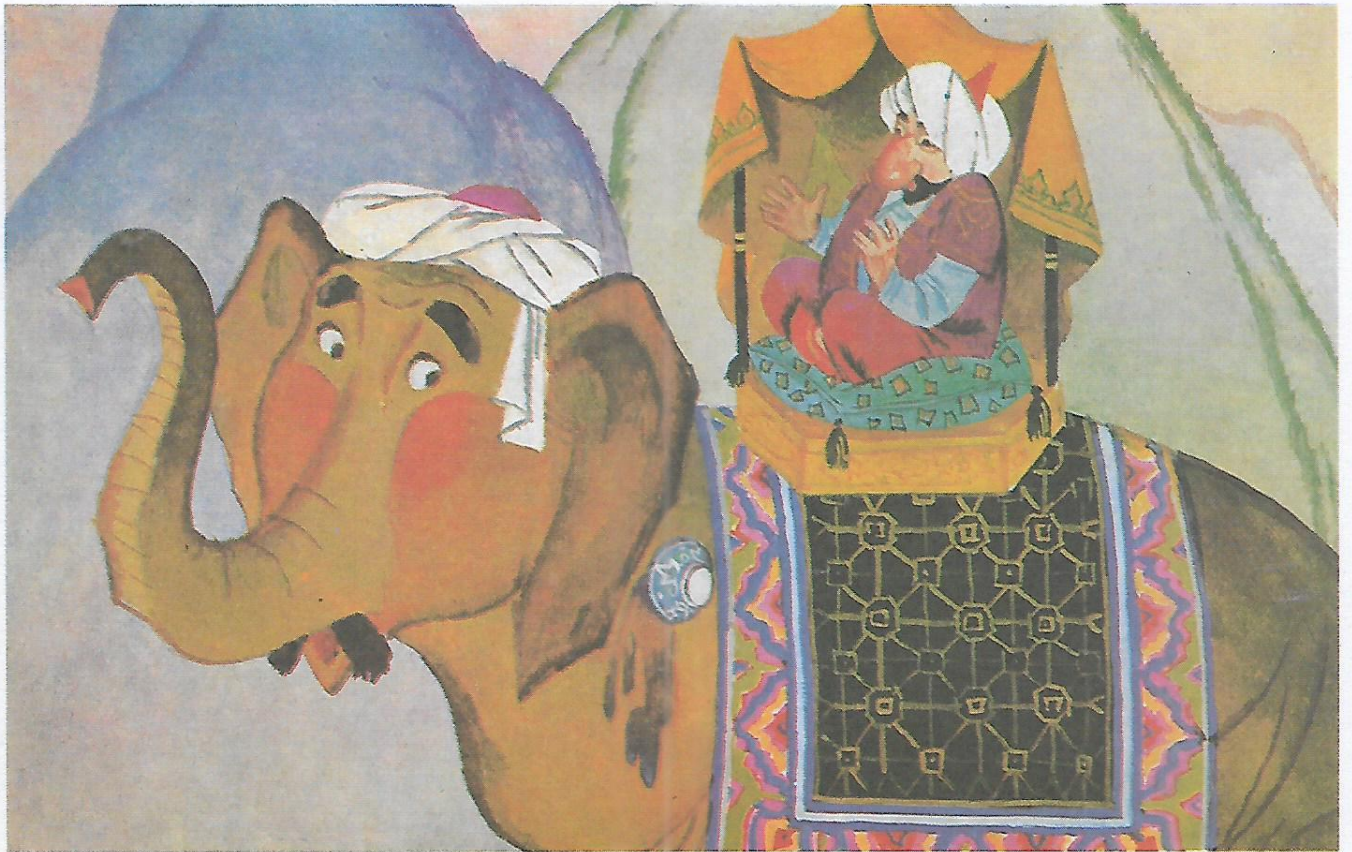
එකෝමත් එක රටක ගල් වඩුවක් ගල්
කඩමින් හිටියා. හිරි හැටියේම අසුන් පිට
නැග ගත් මිනිසුන් කෑ ගහන හැටි ඇසුණා:
“ඳුණ ගහපල්ලා! ආචාර කරපල්ලා!”



සුදුපාට ඇතෙකු එන හැටි ගල් වඩුවා දැක්කා. ඇතා පිට වාඩි වී හිරියා රජ කෙනෙක්. ගල් වඩුවා දණ ගසා රජතුමාට ආචාර කළා. ඔහු මෙහෙම සිතුවා: “රජතුමාට මාව පෙනෙන්නේවත් නැහැ. එහෙනම්, මම නමස්කාර කරන්නේ ඇතාට වෙන්න ඕන. ඇතා ඩොහොම වැදගත් සතෙක්.”



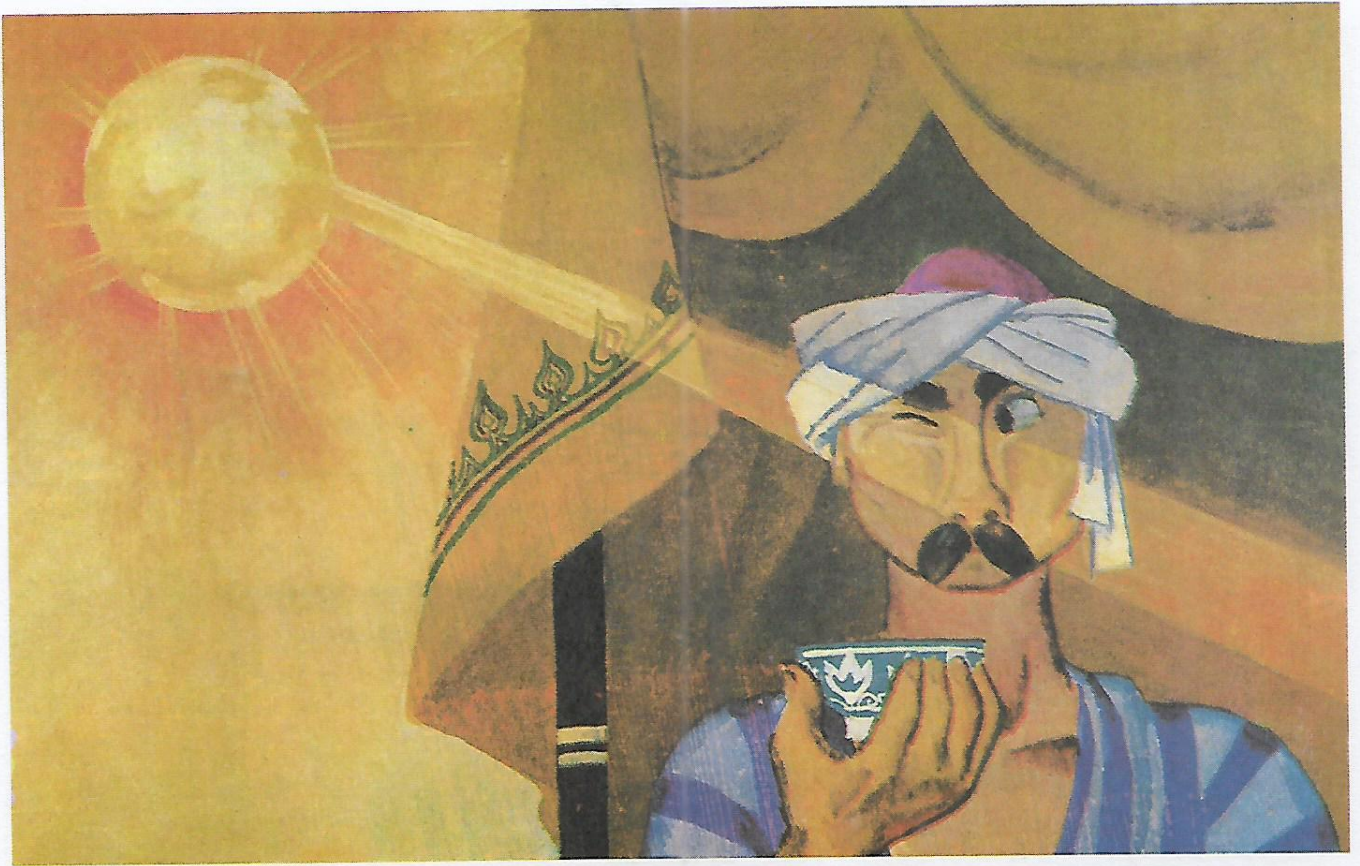
“ඇතාත් මට වඩා හොඳින් ජීවත් වෙනවා.
මටත් ඇතකු වෙන්න ඇත්නම් කොතරම්
හොඳද” කියලා ගල් වඩුවා හිතුවා. එහෙම
හිතුවා විතරයි ගල් වඩුවා එකවරම ඇතකු
වුණා.



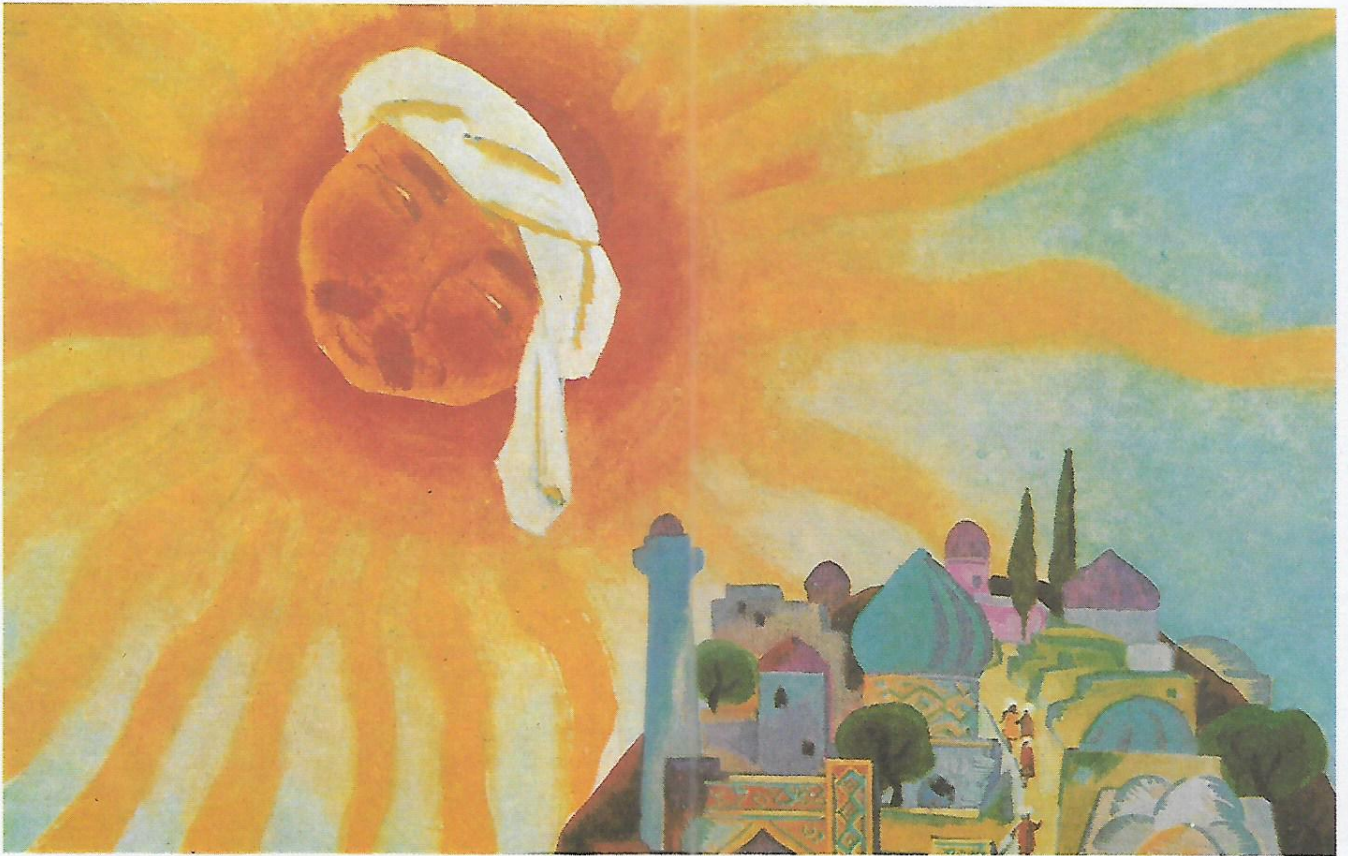
ඇතා බවට පත් වුණු ගල් වඩුවාගේ
පිට උඩ රජා වාඩි වෙලා තේ බොහවා.
රජ්ජරුවන්ගේ උණු තේ කෝප්පයෙන් උණු
තේ ටිකක් ඇතාගේ පිටට වැටුණා. උගේ පිට
රිදුනා. “මිට වැඩිය හොඳයි රජ කෙනෙකු
වෙනවා නම්” කියලා ගල්වඩු ඇතා සිතුවා.
එහෙම සිතුවා විතරයි, ගල්වඩු ඇතා රජ
කෙනෙකු බවට පත් වුණා.



ඔහ්න දැන් ගල්වඩු රජතුමා සුදු ඇතා
පිට නැගිලා යනවා. රජතුමා උණු තේ බිලා
සතුටු වුණා....



සතුට අසතුටට හැරුණා. බොහොම
සැරට ඉර පායන්නට වුණා. රජතුමාට ඇස්
අරින්නවත් බැහැ. කඳුළු ගලන්නට වුණා.
ඉර අවිච චිතරම් සැරයි. “ඉර මටත් වඩා
බලසම්පන්නයි. මා කැමතියි ඉර වෙන්ට”
රජා සිතුවා.



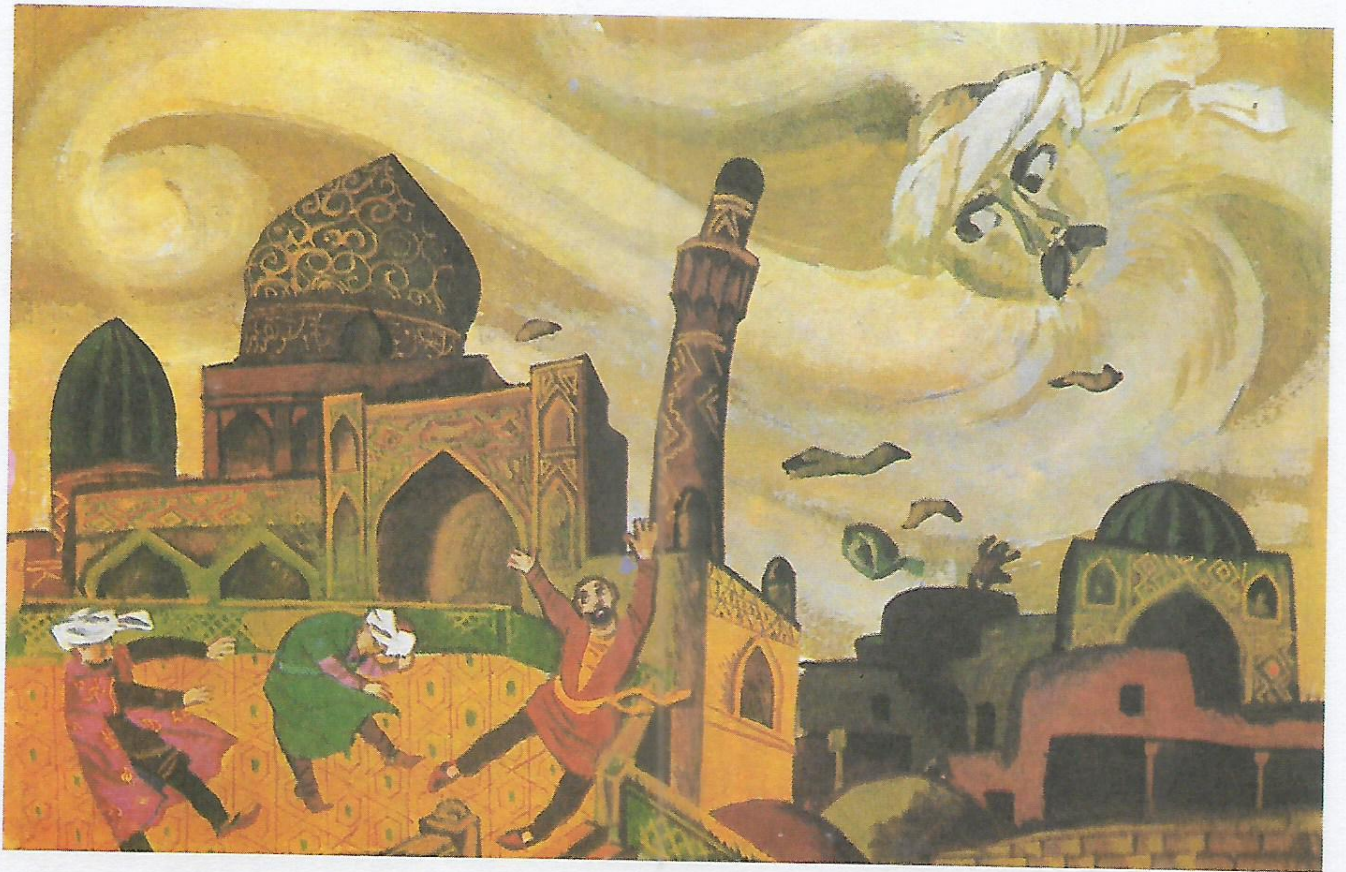
සිතුවා විතරයි, ගල්වඩු රජා එක පාරටම
ඉර බවට පත් වුණා. එදා සිට මේ අලුත් ඉර
පායන්හට පටන් ගත්තා. ඉර අවිව නිසා
මහ පොළොව ගිනි රත් වුණා.



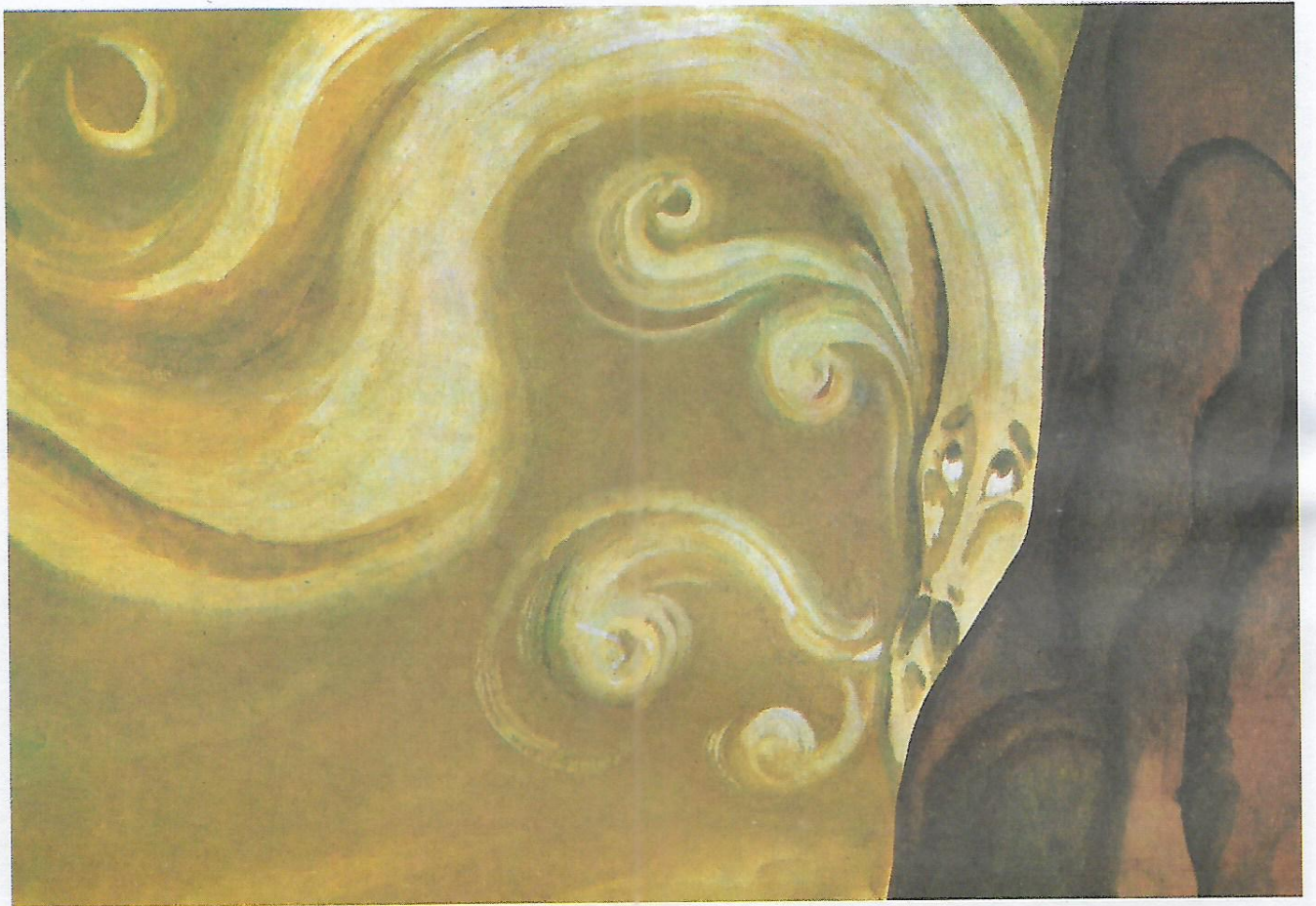
අහසේ වලාකුළු ඇති වෙලා, වැහි වලාවක්
හැදුණා. මේ වැහි වලාකුළු නිසා ඉර අවිච්ඡි
මහ පොළොවට පායන්ගේ නැහැ. ඉර තරහ
වෙලා මෙහෙම සිතුවා: “මා කැමතියි වැහි
වලාකුළක් වෙන්න!”



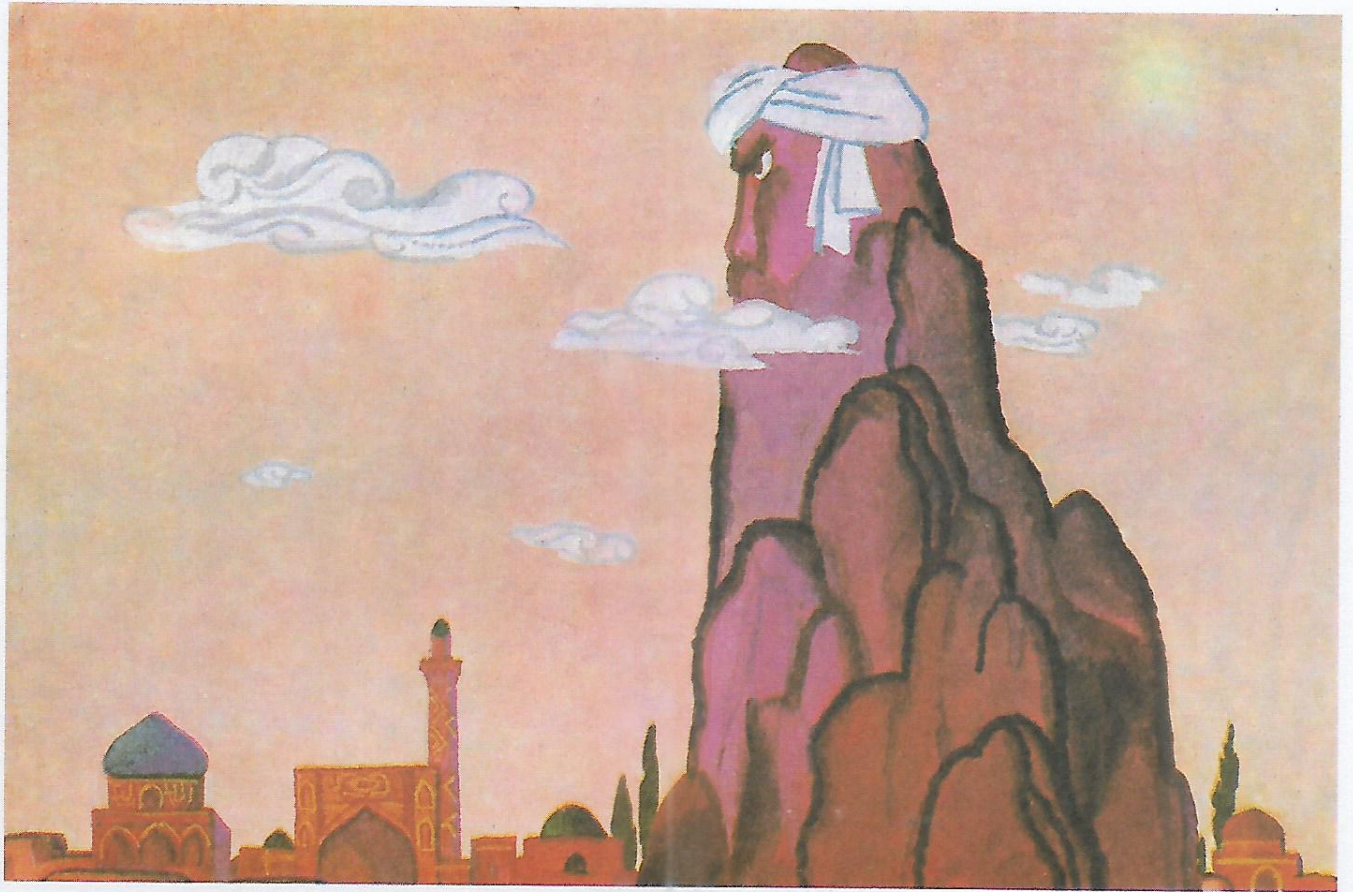
සිතුවා විතරයි ගල්වඩු ඉර එකවරම
වැහි වලාවක් වුණා. දැන් ඉතින් කුණාටුවට
අසු වෙච්ච වැහි වලාව අහස හැම තැනම
දවනවා. “හරි වැඩක් හෙව, මාව හැමතැනම
ඵලවන්නේ කවුද? කුණාටුව තමයි! මා
කැමතියි කුණාටුවක් වෙන්නට!”



සිතුවා විතරයි, ගල්වඩු වැනි වලාව
කුණාටුවක් වෙලා ඉවරයි. කුණාටුව
වේගයෙන් හමන්නට වුණා. ගස්, වැල්,
ගෙවල්වල වහලවල් කැඩිලා බිම වැටුණා.
බොහොම සැර කුණාටුවක්!



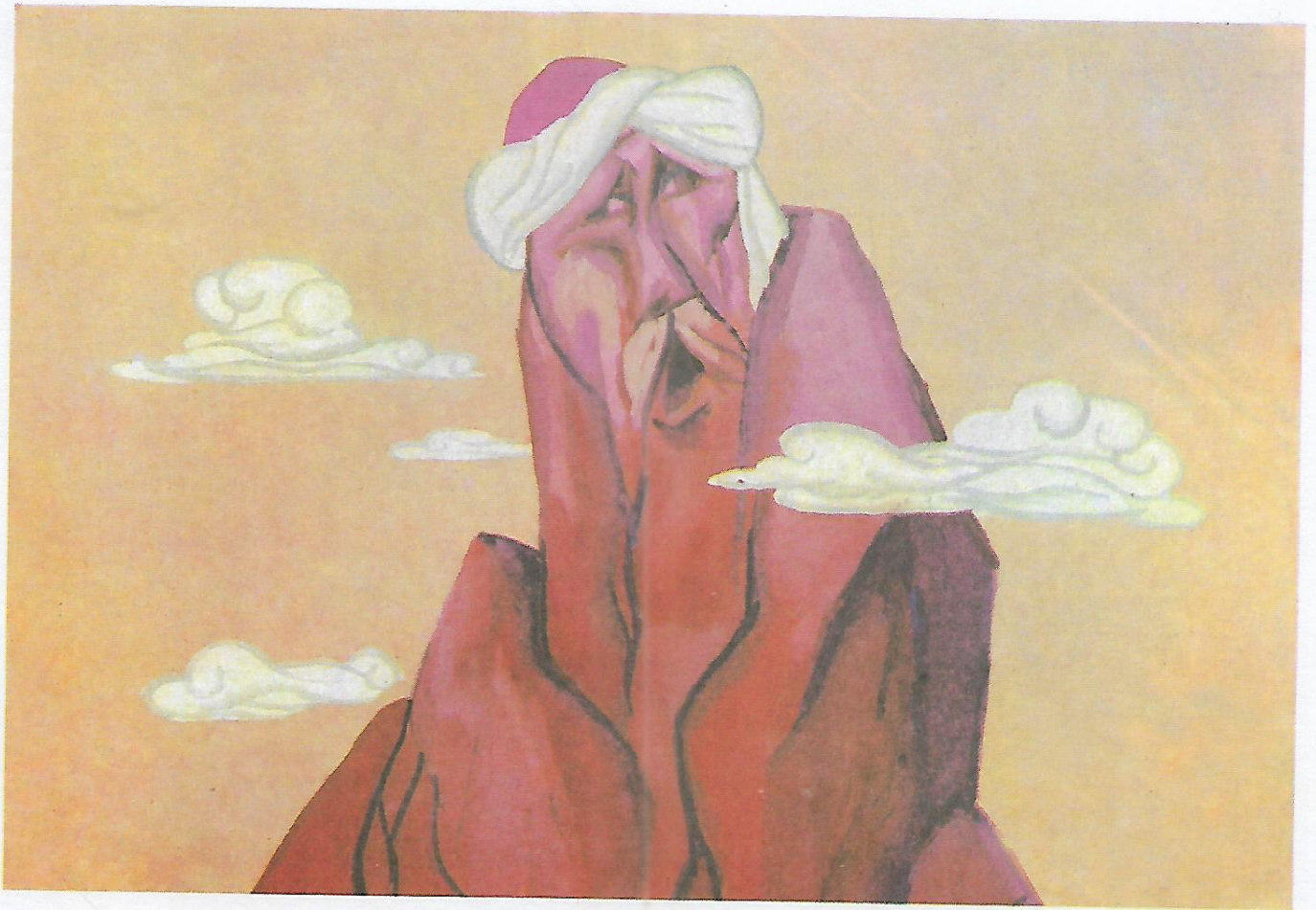
මේ කුණාටුව ලොකු ගල් කන්දක
හැපිලා බිඳුණා. “ගල් කන්ද මටත් වඩා
බලසම්පන්නයි. මා කැමතියි ගල් කන්දක්
වෙන්නට” එතකොටම කුණාටුව...



....ගල් කන්දක් වුණා. කඳු මුදුන
වලාකුළුවලටත් වඩා උසයි. කඳු පාමුල
ඉන්න මිනිසුන් බොහොම පුංචියි. මහ විසාල
කන්ද මිනිසුන් කරන වැඩ ගැන සැලකුවේ
නැහැ.



හයිය ඇති අත් දෙකක් ඇති මිනිසෙක්
ලොකු ගල් කටුවක් අරගෙන එන හැටි ගල්
කන්ද දැක්කේ නැහැ. මිනිසා ගල් කටුවෙන්
කන්දට ඇහිනා.



“මිනිසා තමා අතින් හැම දේටම වඩා
බලසම්පන්න” ගල් කන්ද වේදනාවෙන් කෑ
ගහන අතර සිතුවා. “මා කැමතියි මිනිහෙකු
වෙන්නට!” ඔන්න එතකොට ගල්කන්ද
ඒකවරම මිනිහෙකු වුණා. ගල්වඩු ගල්කන්ද
නැවත ගල් වඩුවකු වෙලා ගල් කඩන්නට
පටන් ගත්තා.



අසුන් පිට නැග ගත්තු රාජ සේවකයෝ
කෑ ගහන්හට වුණා. “රජතුමා වඩිනවා.
දුණා ගහපියව්, නමස්කාර කරව්!” ඇතකු,
රජකු, වැහිවලාවක්, කුණාටුවක්, ගල්
කන්දක් බවට පත්වෙලා ආයෙමත් ගල්
වඩුවකු වුණු මිනිසා මෙහෙම සිතුවා. “දුණා
ගහන්ගේ නැහැ!”



ඔහු දණ ගැසුවේ නැහැ. ඔහු දණ
ගැස්සවීමට පුළුවන් මහ බලවතෙක්
ලෝකයේ නැහැ. මිනිසා යටත් වන්නේ
පිටින් ඇති බලයක් නිසා නොවෙයි.
තමාගේම බියසුළු, නිවටකමි හන්දා.



සී/ස ප්‍රගති ප්‍රකාශන නිවස

91, ආචාර්ය ඇන්. ඇම්. පෙරේරා මාවත, කොළඹ 08

දුරකථන: 011 2669889 ෆැක්ස්: 011 2691610

ISBN 978-955-1319-04-4



9 789551 319045

මිල රු. 200/-